

2.11.1981 NAJAAR 1981

Podium vormt een vrijplaats voor meningen en opvattingen van buitenstaanders die wij, om welke reden ook, belangwekkend vinden.

Schaamte of schuld

door J. M. Snoek

Onder het opschrift „Antisemitisme krijgt vrij baan na bloedbad Beiroet” gaf Trouw (19 okt.) een verslag van het Symposium „Zionisme als antwoord?” Met name twee opmerkingen daar gemaakt door de Israëli-sche ambassadeur de heer Nechushtan verdienen enig commentaar. De ambassadeur maakt het verwijt dat „het antisemitisme de laatste tijd vrij baan krijgt, met als hoogtepunt de beschuldiging dat niet alleen Israël maar alle joden verantwoordelijk zijn voor het recente bloedbad in twee Palestijnse kampen in Beiroet.”

Nu heb ik deze beschuldiging nergens gelezen of gehoord. Eigenlijk kan ik me haast niet voorstellen dat iemand zoiets bespottelijks zou kunnen beweren.

In ieder geval: laat de commissie van onderzoek maar vaststellen of en in hoeverre generaal Sjaron en anderen op de hoogte waren en dus medeplichtig aan de slachtpartij. En verder? Voor mij staat het als een paal boven water dat men niemand kan of mag beschuldigen die vol afschuw protesteerde toen premier Begin weigerde om de on-

derzoekcommissie in te stellen: diverse ministers, en de honderdduizenden Israëli's die deelnamen aan de protestmars in Tel Aviv; evenals vele joden buiten Israël die publiekelijk hun afkeuring uitten. Men leze er voor wat Nederland betreft het Nieuw Israëlitisch Weekblad van 24 september maar op na.

Stel je voor dat men de christenen over de hele wereld zou aanrekenen dat Libanese christenen in feite de moorden gepleegd hebben. Elke christen die zich nadrukkelijk distancieert van en protesteert tegen deze misdaad, die mag het niet aangerekend worden. Het is te begrijpen dat Simon Wiesenthal zei: „Er bestaat geen collectieve schuld.”

Schaamte

Wel scháám ik me voor het feit dat aan de moordpartij „christenen” hebben meegedaan. Dat acht ik een blamage voor het hele christendom. Natuurlijk kan ik „christenen” wel tussen aanhalingstekens zetten, maar men hoeft er niet aan te twijfelen of deze leden van de militia waren gedoopt. Misschien gaan ze wel trouw naar de kerk, wie zal het zeggen.

Zo schaam ik me voor wat in Zuid-Afrika blanken jegens zwarten misdrijven. Zelf ben ik immers blank en bovendien ben ik me bewust van de vele banden tussen mijn land en (blank) Zuid-Afrika. Ook bestaat de regering daar uit christenen. Ik schaam me maar ik voel me niet schuldig want ik verfoei apart-

heid en zal niet nalaten die te bestrijden waar mogelijk.

Zo, vermoed ik, zullen velen zowel in als buiten Israël dat wat er in de Palestijnse kampen gebeurde en de pogingen dat in de doofpot te stoppen, ervaren als een blamage voor het joodse volk. Juist zij zijn er evenwel niet aan schuldig!

Verantwoordelijk

Helaas moet hieraan worden toegevoegd dat volgens recente opiniepeilingen Begin's aanhang na het bekendworden van de massamoord nauwelijks geslonken is. Veel somberder nog wordt het beeld als we zien naar andere aspecten van zijn politiek: het optreden tegen de bevolking in het bezette gebied (zestien burgers doodgeschoten in een tijdsbestek van nog geen twee maanden); de voortgaande onteigening van Arabisch land zowel in Israël zelf als op de West-oever; een politiek die duidelijk gericht is op annexatie van dit gebied; afwijzing van president Reagan's voorstellen.

En toch is de groep in Israël die zich tegen Begin keert nog steeds in de minderheid.

Terecht merkte de heer Nechushtan tijdens het Symposium op dat de regering-Begin democratisch gekozen is. Zij die op hem stemden zijn medeverantwoordelijk voor de harde en onrechtvaardige politiek van nu, die naar mijn vaste overtuiging een verderfelijke politiek is, op

PODIUM

uld?

den duur ook verderfelijk voor Israël.

Ds. J. M. Snoek is gereformeerd predikant te Rotterdam en was secretaris van het bureau van de wereldraad van kerken voor de dialoog met Israël.